

Bejlighed. Men dersom en saadan Mand f. Eks. i Distrikternes Kreditforening, som er den, der har virket længst, skulde bo i Kjøbenhavn og saa rejse omkring uden for Kjøbenhavn for at efterse Pantterne og afgive Erklæring om Pantter, der ere beliggende paa Lolland, Falster eller de andre Der, tvivler jeg om, at han bedre vilde kunne skønne over, hvor meget Gjendommene ere værd, end de lokale Mænd, der stadig beskæftige sig med Forholdene; jeg antager, at disse maa kunne gøre det nok saa godt. Dertil kommer at Direktørerne, efterhaanden som de komme mere og mere ind i deres Virksomhed, vinde saa megen Erfaring, at de ikke tage Sagerne ganske som Taksationsmændene forelægge dem for dem; de se ogsaa paa Taksationerne med kritisk Blik, og selvfølgelig kunne de ikke til enhver Tid gaa ud fra eller holde sig til, hvad Taksationsmændene ansatte Gjendommene til.

Jeg er altsaa enig med Flertallet i at rejse Modstand imod § 3 og vil stemme for det Vndringsforslag, der gaar ud paa at udstemme den. Endvidere er jeg tilbøjelig til, hvis det kan hjælpe til at faa Lovforslaget igennem, at stemme for Vndringsforslagene Nr. 2 og 3 til § 2. — Derimod er jeg imod Vndringsforslagene Nr. 4 og 5 saavel som imod alle de øvrige Vndringsforslag.

Ahlefeldt-Saurvig: Paa dette Sagens Standpunkt skal jeg naturligvis fatte mig meget kort, og efter de vægtige Udtalelser, der ere komne dels fra den ærede Ordfører dels ved 1ste Behandling fra det højtærede Medlem, som jeg har den Ære at sidde ved Siden af (Citrus), behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa Enkelthederne. Men der er et, jeg gerne vilde komme frem med, idet der ogsaa bør komme Bemærkninger fra en anden Art Agrarer end dem, der hidtil ere komne til Orde. Jeg skal da bemærke, at jeg er Agrar og har sluttet mig til Agrarbevægelsen, ligesom jeg haaber i Længden at kunne blive i denne i Forventning om, at den vil gaa i den Retning, jeg maa ønske. Men foruden at være Agrar er jeg sandelig ogsaa Rigsdagsmand, og jeg tilstaar, at der for mig er noget irriterende ved de Lovforslag, der næsten lægges paa Rigsdagens Bord fra Agrarforeningen. I saa Henseende maa jeg paa Forhaand sige, at hver Gang der kommer saadanne Lovforslag ud fra til Rigsdagen, vil jeg være tilbøjelig til at stemme derimod. Jeg er som sagt Medlem af Agrarforeningen, men det forekommer mig aldeles urimeligt, at jeg ikke alligevel skulde kunne stemme imod et Lov-

forslag som dette, og jeg haaber ogsaa, at andre Medlemmer ville hylde min Anskuelse, at det maa ønskes, at Agrarbevægelsen skal arbejde i den Retning, at der kan fremstaa et Parti her i Landet, hvis Medlemmer virkelig slutte sig sammen som Landboere og søge at fremme Landbrugets Interesser. Derimod mener jeg, at naar Agrarforeningen kommer med mange af den Slags Lovforslag, der ere ukonservative, vil den være som et Fnuq, der meget hurtig vil blive pustet bort. Jeg er overbevist om, at Agrarforeningen da aldrig vil faa Bund hos de egentlige danske Landmænd. Jeg nærer derfor ingen Frygt, thi jeg er overbevist om, at hvis Agrarforeningen ikke kommer ind paa virkelige konservative Grundsætninger, vil Agrarbevægelsen ikke faa Betydning i Danmark hverken blandt Proprietær, Bønder eller overhovedet blandt Landmændene. Men det skulde gøre mig ondt, hvis den nuværende Agrarforenings Bestyrelse og Ordførere skulde faa vort konservative Landsting til at gaa med til et saa ukonservativt Lovforslag som dette.

Judenrigsministeren (Hørring): De af Udvalgets Flertal under Nr. 1, 2 og 3 stillede Forslag, der gaa ud paa at føre Forslaget, i det væsentlige i alt Fald, tilbage til den Stikelse, det oprindeligt havde, kan jeg tilraade. — Derimod kan jeg ikke tilraade Vedtagelsen af Vndringsforslagene under Nr. 4 og 5 af Mindretallet. Nr. 4 gaar ud paa, at Kreditforeningens Taksatorer skulle vælges og afskediges af Direktionen, og det er en Tanke, som har min Sympati. Jeg tror, det er rigtigt, at man kommer ind paa den Vej, og jeg har alle rede, hvor jeg har kunnet det, arbejdet paa at faa saadanne Bestemmelser ind i Kreditforeningernes Statutter. Men noget ganske andet er det at søge dem tvungne igennem paa dette Tidspunkt. Det vil sikkert volde Vanskeligheder, og da jeg sætter megen Pris paa at faa de Vndringer i Kreditforeningernes Virksomhed, der omhandles i § 1, vilde jeg nødig se, at der bliver stillet et Vilkår som dette, der ganske sikkert kun vilde lede til, at Kreditforeningerne holde sig tilbage saa længe som muligt, inden de ville gaa til de Forandringer, som § 1 tillader dem at foretage i Statutterne. Jeg er overbevist om, at naar man har nogen Taalmodighed, vil det ikke være saa mange Aar, inden Foreningerne komme ind paa det Princip, der er neblagt i Vndringsforslaget Nr. 4. — Med Hensyn til Vndringsforslaget Nr. 5 har jeg mere Tvivl. Jeg har ingen rigtig Tiltro til disse Resse-